

PRINCIPALS DIFERÈNCIES ENTRE TERÈNCI I PLAUTE

TERENCI	PLAUTE
Tots dos tenen els mateixos models de la Comèdia Nova grega: una comèdia de caràcters amb un argument d'embolics i confusions. Sempre acaba amb un final feliç.	
<ul style="list-style-type: none">• Suavitza la comicitat.• Amb una gran influència grega.• Usa una llengua més culta.• Era proper a la noblesa, allunyat del poble.• Expressa una gran preocupació moral	<ul style="list-style-type: none">• Tendeix a exagerar les escenes més còmiques.• Personatges molt caricaturescos.• Arguments molt moguts.• Llenguatge col·loquial, vigorós i expressiu.• Proper al poble.• No té cap preocupació moral o intel·lectual, només vol divertir i fer riure el seu públic.

PLAUTE, LA RIALLADA

Plaute va viure a cavall dels segles III i II a.C. (250-184 a.C.). Va ser l'autor que més èxit va tenir entre el públic, perquè era un home de poble i escrivia **comèdies** per a les classes més baixes, amb un llatí en general molt col·loquial. S'han conservat 21 de les seves comèdies, entre les quals:

- *Aulularia* ("La comèdia de l'olla"): un vell anomenat Euclió troba una olla plena d'or a casa seva i ho manté en secret per por que no la hi robin. Promet la seva filla a un veí ric, Megador, sense saber que està embarassada del nebot d'aquest.
- *Amphitruo* ("Amfitrió"): és l'única comèdia antiga conservada amb argument basat en un mite. **Júpiter** pren la forma d'Amfitrió per unir-se a la seva fidel esposa, anomenada Alcumena, mentre que **Mercuri**, sota la figura de Sòsia, esclau d'Amfitrió, vigila l'entrada de la casa. L'obra acaba amb el part doble d'Alcumena, en el qual neixen dos bessons. Un d'ells, Hèrcules, és fill de Júpiter; l'altre, d'Amfitrió.
- *Bacchides* ("Les Baquis"): Dos joves tenen relacions amb dues prostitutes bessones anomenades Baquis. Crísal, l'esclau d'un d'ells, Mnesíloc, pren amb enganys al seu vell amo Nicòbul diners per salvar una de les Baquis d'un soldat que l'ha comprada.

Personatges

Els personatges són simples estereotips que es repeteixen d'una comèdia a una altra. Exagerant, de manera fins i tot grotesca, certs trets ridículs d'aquests mateixos o d'altres personatges, aconseguint així uns resultats molt divertits.

- *adulescens* "jove": molt enamorat, banau, depèn del seu esclau per solucionar els seus problemes. En són exemples Licònides (*Aulularia*) i Mnesíloc (*Bacchides*).
- *senex* "vell": és sever, colèric i avar, però això no li impedeix ser contínuament enganyat per l'esclau astut, com a Euclió (*Aulularia*) o Nicòbul (*Bacchides*).
- *seruus* "esclau": és el protagonista de la comèdia de Plaute. N'hi ha de dos tipus:
 - l'esclau astut és enredaire, mentider, irrespectuós, sense escrúpols a l'hora d'ajudar el seu jove amo. És el motor de la intriga de l'obra, salvant amb enganys i inescapable enginy les dificultats que se li apareixen fins a aconseguir un final feliç. Per exemple Crísal a les *Bacchides*.
 - l'esclau assenyat, en canvi, és respectuós, responsable, lleial i de vegades banau, com Sòsia a l'*Amphitruo*.
- *uirgo* "donzella": l'enamorada, rarament apareix en escena.
- *meretrix* "cortesana": hi ha la fidel al seu amant i s'hi manté fidel fins que a la fi es reuneixen tots dos i la professional que, com ara les Bàquides o l'Eròcia dels *Menaechmi*, és cínica i cobdiciosa.

- *uxor* o *matrona* "esposa": sovint caracteritzada com la senyora rica de caràcter dominant i de mal geni.
- *parasitus* "paràsit": un mort de gana disposat a tot per alimentar la seva fam insaciable: adular, humiliar-se... N'és un exemple el Raspall dels *Menaechmi*.

